

Herdenkingswoord van de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, René van der Linden bij de herdenking op 13 april 2010 van de Poolse president, Lech Kaczynski, en overige slachtoffers van de vliegramp bij Smolensk

“Verbijsterd hebben wij afgelopen zaterdag kennisgenomen van het bericht dat een Pools regeringsvliegtuig nabij de Russische stad Smolensk is neergestort. Daarbij zijn de President van Polen, Lech Kaczynski, zijn echtgenote en 94 landgenoten verongelukt. Als staatshoofd en eerste vertegenwoordiger van het Poolse volk was Kaczynski op weg naar een zeer belangrijke herdenking bij Katyn, om daar uiting te geven aan een groot historisch verdriet van zijn natie, maar ook om bij te dragen aan verzoening met het volk van Rusland. Eerder deze maand had de Russische premier Vladimir Poetin door zijn presentie en erkenning van de verantwoordelijkheid van de Russische geheime dienst voor het bloedbad in Katyn tijdens de Tweede Wereldoorlog een stap in de goede richting van verzoening gezet.

Op Katyn rust blijkbaar geen vrede. Het is een bijzondere tragiek dat president Lech Kaczynski op deze missie is verongelukt, en met hem zo veel hoge vertegenwoordigers van de Poolse regering, het Poolse parlement, de Poolse strijdkrachten en tal van gezaghebbende vertegenwoordigers van de Poolse samenleving. Onder hen ook de beide ondervoorzitters van de Poolse Sejm, Krzysztof Putra en Jerzy Szmajdzinski. Ook de Poolse senaat verloor bij deze tragische ramp zijn ondervoorzitter, mevrouw Krystyna Bochenek. Het is bijzonder pijnlijk dat deze dragers van de parlementaire waardigheid in de nog jonge Poolse democratie op deze voor Polen historisch beladen missie zijn omgekomen. We willen hier en vandaag delen in dit smartelijk verlies, dat niet alleen zoveel families en instellingen van de Staat heeft getroffen, maar ook de gehele Poolse bevolking diep beroert.

President Kaczynski behoorde tot de founding fathers van het moderne Polen. Hij speelde een leidende rol in de dissidentenbewegingen die in de jaren '70 zijn samengekomen in de vrije vakbond Solidarnosc van Lech Walesa. Hij schreef mee aan de Gdanskakkoorden, het compromis dat met het communistische regime werd bereikt. In de strijd voor vrijheid werd hij later opgepakt en geïnterneerd. Na de val van het communisme was hij onder meer minister van Justitie in de regering Buzek. In 2001 richtte hij met zijn broer de politieke partij Recht en Rechtvaardigheid op die een aantal jaren een leidende rol in de Poolse politiek speelde. In 2005 werd hij gekozen tot president in welk functie hij grote persoonlijke populariteit bleef genieten.

De wijze waarop de regering en het parlement van Polen na de ramp het bestuur van het land in goede banen hebben geleid en de bevoegdheden van de president en de overige vertegenwoordigers van regering en parlement hebben overgedragen aan de daartoe aangewezen verantwoordelijken, is een bevestiging van de stabiliteit van het Pools democratisch bestel en de eenheid van natie.

Namens u allen heb ik in brieven mijn oprechte deelneming betuigd aan de waarnemend President, Voorzitter van de Sejm, Bronislaw Komorowski, en de Voorzitter van de Senaat Bogdan Borusewicz. In de Poolse ambassade heb ik het condoleanceregister getekend. Mogen onze Poolse mede-Europeanen zich gesteund weten door het grote medeleven en de betrokkenheid die vanuit alle delen van de wereld is betoond. Ik spreek de hoop uit dat deze catastrofe Polen en Rusland dichter bij elkaar moge brengen.”